

Bureauerne for Arbejdsstatistik i Amerikas Forenede Stater.

Af
Aleksis Petersen-Studnitz.

Det er ubestrideligt, at der i de senere Decennier er blevet arbejdet med megen Iver, baade af officielle og private Statistikere, paa at fremskaffe det statistiske Materiale, som nødvendigvis udkræves for en nogenlunde sikker Bedømmelse af alt det, der falder ind under »Arbejderspørgsmaalet«, vor Tids største Spørgsmaal; — men det er ligesaa ubestrideligt, at det hidtil tilvejebragte Materiale er overordenligt langt fra at være blot nogenlunde tilstrækkeligt. Regeringerne anerkender jo ogsaa, at de er aldeles utilstrækkeligt underrettede om de bestaaende Arbejderforhold, og jævnligt ser de sig derfor foranledigede til at nedsætte en eller anden af de saakaldte »Arbejderkommissioner«. Hvor nyttige disse Kommissioner nu end i enkelte Tilfælde kan være, saa overflødiggør de dog paa ingen Maade Oprettelsen af staaende Bureauer med den Opgave ufravendt at have deres Opmærksomhed henvendt paa Arbejderforholdene og at belyse dem statistisk. Det er saadanne Bureauer, som femten af de Forenede Stater i Amerika

har indrettet, medens et sextende, den hele Union omfattende Bureau nylig er traadt i Virksomhed i Washington. Hist og her har man i Evropa gjort Tiløb til at følge Amerikas Exempel paa dette Omraade, endnu dog uden at føre meget igennem. I Amerika, derimod, har »Bureauerne for Arbejdsstatistik«, øjensynligt slaat Rod. Det er nu snart tyve Aar siden, at den gamle Ny-Englands Stat Massachusetts brød Banen, og i Halvfjerdserne og Firserne har den ene Stat efter den anden fulgt Exemplet. Nu findes der Bureauer for Arbejdsstatistik ikke blot i de mere fremskredne Atlanterhavsstater Massachusetts, Connecticut, New-York, Pennsylvania, New Jersey og Maryland, men ogsaa i de yngre, indre Stater Ohio, Indiana, Illinois, Missouri, Iowa, Michigan, Wisconsin og Kansas strækker de sig lige hen til det Stille Hav, Kalifornien. Kun Sydstaterne synes at ville holde sig tilbage. Bureauernes Arbejder har ikke altid været dadelfri, — men det har de europæiske statistiske Bureaues da heller ikke været, og derfor bryder man ikke Staven over dem. Den Tanke, der ligger til Grund for Bureauerne for Arbejdsstatistik, er uangribelig, og trods al Kritik staar det fast, at der i det store Antal Bind, som de amerikanske Bureauer i Halvfjerdserne og Firserne har udsendt, er nedlagt et særdeles værdifuldt Materiale.

Forrest i Rækken af de amerikanske Bureauer for Arbejdsstatistik staar det i Massachusetts, baade paa Grund af sin Alder og af andre Grunde. Det er oprettet i 1869. General Oliver blev — efter først at have været Skolelærer, saa Officer, saa Fabrikdirektør, saa Mayor, saa Finansminister, saa Fabrikinspektør —

dets første Chef.*) I 1873 afløstes han af Oberst Carroll D. Wright, der fremdeles beklæder Posten som Bureauets Chef. Begge disse Mænd har med stor Nidkærhed arbejdet for Bureauets Opgave, som Loven betegner med disse Ord: »at samle, ordne og fremlægge i aarlige Beretninger statistiske Detailler fra alle Arbejdets Omraader i Republiken, især angaaende de arbejdende Klassers kommercielle, industrielle, sociale, edukationelle og sanitære Kaar, og angaaende den produktive Industris vedvarende Velfærd i Republiken.« Under Bureauet har Loven desuden henlagt Ledelsen af de Folketællinger, der hvert tiende Aar (den 1ste Maj i de Aar, der ender paa 5) afholdes i Massachusetts. Foruden de Midler, der er medgaaede til Folketællingsvæsenet, har Bureauet hvert Aar haft Udgifter paa fra 10- indtil 19,000 Dollars (hvoraf 2500 Doll. i Gage til Chefen og 1500 til First Clerk); — det er mere end noget af de andre Bureauer (bortset fra det i Washington) har haft at raade over. De »statistiske Detailler«, som Loven paalægger Bureauet at indsamle, ordne og offentliggøre, faas dels gennem Udsendelsen af Spørgsmaals-Skemaer, dels ved Hjælp af Agenter, der berejser Republiken for umiddelbart at indsamle de ønskede Oplysninger; den sidste Fremgangsmaade koster flere Penge, men giver bedre Resultater. Naturligvis holder Undersøgelserne sig aldeles overvejende indenfor den egne Stats Grænser; dog er, for Sammenligningens Skyld, et ikke saa ganske ringe Materiale blevet indsamlet i fremmede Lande, især i Storbritannien. Den

*) I Bureauets Beretning for 1886 findes der en Biografi af denne mærkelige Mand.

i 1886 afgivne Aarsberetning er Bureauets syttende; desforuden har det udgivet nogle Folketællingsberetninger og enkelte andre Skrifter.

Om de massachusettske Arbejderes økonomiske, sanitære, intellektuelle og moralske Kaar findes en Masse af Oplysninger i disse Beretninger; en ganske særlig Opmærksomhed har de, som rimeligt er, helliget Arbejdsløn-Statistiken. Medens allerede tidligere Beretninger havde haft fat derpaa, vovede Beretningen for 1884 sig ind paa den komparative Statistiks interessante, men vildsomme Skær. Beretningen ofrede over trehundrede Sider paa en Sammenligning af Arbejdslønnen i Massachusetts og i Storbritannien i 1883, en Oversigt over Bevægelserne i Tidsrummet 1860—83, en Redegørelse for Priserne og Livets Dyrhed i de nævnte Lande i det nævnte Tidsrum. Beretningen vakte overordenlig Opsigt, i og udenfor Amerika; i Løbet af ti Dage var alle Exemplarer revne bort. Sammenligningens Hovedresultater fandt Bureauet derfor Anledning til uforandret at genoptrykke i sin Beretning for 1885.

Sit Materiale til denne Statistik fik Bureauet ved at udsende Agenter, der hos en Mængde Industridrivende i Massachusetts og i Storbritannien fik Lov til af Forretningernes Bøger at udskrive de til hver enkelt Arbejder udbetalte Lønninger. Ogsaa benyttedes de i England af Fagforeninger og Arbejdsgivere antagne Priskuranter, samt andre paalidelige Kilder. Oplysningerne angik 24 for Massachusetts og for Storbritannien fælles Industriegrene, — og disse 24 Industriegrene omfattede 75 pCt. af den hele massachusettske Industri. Naturligvis var det umuligt at faa Oplysning

om alle Arbejdere; men de c. 10 pCt. af Arbejderne, om hvis Løn Bureauet fik Oplysning, antoges at kunne gælde som Repræsentanter for samtlige Arbejdere. Materialet maatte sikkert betegnes som ret betydeligt, og den Maade, det var tilvejebragt paa, var efter Omstændighederne den bedste. Paa Basis af det opstilledes meget detaillerede Tabeller, og meget sindrigt konstruerede. Saavidt var alt fortræffeligt. Men for at naa til »the grand comparison« mellem Massachusetts og Storbritannien, indlod Bureauet sig paa nogle meget vovede Gennemsnitsberegninger. Bureauet troede derved at sætte Kronen paa Værket, opnaaede ganske sikkert ogsaa at interessere mere flygtige Læsere, men havde dog, videnskabeligt set, gjort bedst i at lade denne Tilbygning fare. De to Hovedresultater, Bureauet troede at kunne slaa fast, var: at Arbejdslønnen i Massachusetts var 62 pCt. højere end i Storbritannien, og at, naar Hensyn tages til Husleje og højere Priser, Arbejderne i Massachusetts havde det 42 pCt. bedre end de i Storbritannien. Disse saa exakt udseende Hovedresultater var imidlertid tilvejebragte ved en Række af Gennemsnit af uensartede Tal. Men i ethvert Fald havde Bureauets Undersøgelser bragt for Dagen en Masse yderst værdifulde Enkeltheder vedrørende Arbejdernes Lønningsforhold og Levemaade, og Slutningsresultatet maatte utvivlsomt blive, at Arbejdernes Løn og »standard of living« i Massachusetts var betydeligt højere end i Storbritannien.

I sine Beretninger havde Bureauet bragt Arbejdsløn- og Prisstatistik for Perioden 1860—84. Nu besluttede det at gaa tilbage i Tiden, at samle alt hvad der lod sig samle vedrørende Arbejdsløn og Priser i

Tiden før 1860. Beretningen for 1885 indeholder en mere end trehundrede Sider stor historisk-statistisk Oversigt over Arbejdsløn og Priser i Perioden 1752 — 1860. Tabellerne er i høj Grad detaillerede, behandler hvert Aar for sig, hver Vare for sig, de enkelte Industriegrene og tildels disses enkelte Underafdelinger. Arbejdslønnens og Prisernes Historie i Tiden fra 1752 lige ned til den nyeste Tid foreligger saaledes nu skreven af Bureauet i Massachusetts. Dets Chef, Oberst Carroll D. Wright, sikkert den første Avtoritet paa dette Omraade i Amerika, kan smigre sig med, at han for sin Stat har præsteret et Arbejde, som ingen anden Stat kan opvise Magen til.

Har Bureauet i Massachusetts indlagt sig enestaaende Fortjenester af Arbejdsløn-Statistiken, saa har det dog ingenlunde udtømt alle sine Kræfter derpaa. Her vilde det være umuligt at opramse alle de Arbejder, der er udgaaet fra det; blot rent eksempelvis skal det nævnes, hvilke andre Arbejder end de arbejdsløn- og prisstatistiske de to sidste Beretninger for 1885 og 1886 indeholder.

Der er en Artikel om »Kunsten i Industrien« (tildels ogsaa om Kunstnerne i Industrien, deres Uddannelse, Fortjeneste osv.), en Artikel om Forbruget af Levnetsmidler, Fødemidlernes Priser og Ernæringsværdi, en Artikel om Arbejdernes Andel i Driftsherregevinsten og en om Kooperationen i Storbritannien; dernæst General Olivers Biografi, — alt dette i Beretningen for 1886. I den for 1885 fandtes en statistisk Belysning af de amerikanske kvindelige Studenters Sundhedsforhold, — et særdeles interessant Arbejde baade paa Grund af de mange forskellige Sundheden vedrørende

Punkter, det har faaet med, og paa Grund af sit, for det kvindelige Universitetsstudium ikke ugunstige Resultat, — men rigtignok et Arbejde, som man ikke skulde vente at finde i en Beretning fra et Bureau for Arbejdsstatistik. Beretningen aabnes med en Skildring af Byen Pullman. I 1867 var vel »Pullman's Car Palace Co.« blevet stiftet med en Kapital paa 1 Mill. Doll., der Aar for Aar voxede, og i 1884 naaede 16 Mill. Doll.; men til »the city of Pullman«, faa Mil Syd for Chikago, lagde Lederen af den verdensberømte Forretning først Grunden i 1880. Den 1ste Januar 1881 levede her endnu kun 1 Familje, 4 Personer, men i Begyndelsen af 1881 levede her omtrent 2000 Personer, et Aar senere over 4000, og den 30te September 1884 8500, hvoraf omtrent Halvdelen var født i de Forenede Stater, den øvrige Halvdel derimod rundt omkring i Amerika og Evropa, (saaledes omtrent 1400 i Sverig, Norge og Danmark, især mange Svenskere). Af Forholdene i denne By — som Arbejderby en Mønsterby, hvis Indretninger kan maale sig med de Krupp'ske i Essen, og i Amerika ubetinget i alle Retninger den smukkeste Arbejderby — er det, at Beretningen giver en interessant Skildring. Endelig indeholder Beretningen en Afhandling om Søndagsarbejdet i Massachusetts.

Medens de store Afhandlinger om Arbejdslønnen og Priserne overvejende optoges af Tabeller, er Fremstillingen af Spørgsmaalet om Søndagsarbejdet af en ganske anden Art, ikke i synderligt Omfang statistisk, mere historisk. Bortset fra Tyendegerningen, der jo ogsaa i stort Omfang maa forrettes om Søndagen, er det i Massachusetts især Jernbanerne, der om Søndagen beslaglægger en større Arbejdsstyrke, og i Bureauets

Beretning ofres der ogsaa Jernbanernes Søndagsarbejde den største Plads. For hver enkelt Bane paavises det, hvorledes dette Arbejde har udviklet sig. Skønt Massachusetts fik Jernbaner allerede strax i Begyndelsen af Trediverne, og skønt enkelte Søndagstog snart efter sattes i Gang, fik Søndagskørslen først langt senere nogen større Betydning. Paa »the Eastern Railroad« var der, f. Ex., Søndagstog i Gang allerede i Fyrerne; men i 1847 maatte de ophøre, og først i 1872 genoptoges de. Grunden til Ophøret med Søndagstogene var den meget gode: ingen Passagerer! »Forskellen«, bemærker Bureauet, »mellem Rejser da og nu ligger ikke deri, at der dengang var færre Mennesker, men deri, at Menneskene dengang var af en saa forskellig Sindsretning fra hvad de nu er. Naar Menneskene i Salem og Boston [mellem hvilke Byer den nævnte Bane gaar] kommer tilbage til samme Tænkemaade som i 1847 eller før 1872, vil Søndagsrejserne mellem disse Byer ophøre, Togene vil blive afskaffede og Togpersonalet vil faa hele Søndagen fri.« Paa de forskellige Baner gjorde forskellige Forhold sig gældende, og medens Banerne med egenlig Forretningstrafik oftest manglede al Opfordring til at køre om Søndagen, kunde Transporten af Fornøjelsesrejsende, af Kirkegængere, af Mælk osv. paa andre Baner foranledige Søndagstog.

Hvad Jernbanepersonalet angaar, ønsker det gennemgaaende at være fritaget for Søndagstjenesten, selv om Ugelønnen derved formindskes med en Syvendedel. »Maskinisterne er ganske vist (undtagen naar de holdes tilbage af religiøse Betænkeligheder, der altid respekteres) parate til at arbejde om Søndagen; men det er

ikke, fordi de foretrækker Lønnen fremfor Fritiden, men fordi Publikum vil have Togene, og de bærer saa deres Del af Byrden. Det er i det Hele taget Folk med Hjertet paa det rette Sted, stærke, udholdende, ærlige, ligefremme Mænd, trofaste i deres Gerning, og Folk, der bærer den haarde Side af deres Skæbne med en Koldblodighed og et Mod, der ikke kan andet end vække Beundring og høj Agtelse hos enhver, der virkelig kender dem . . . De ønsker at beholde Søndagen i Fred som Hviledag, og de arbejder om Søndagen ikke i første Række for Betalingens Skyld, men fordi deres Stilling nu engang fører dette Arbejde med sig. Men Ansvar for, at deres Stilling nødvendiggør dette Arbejde, ligger ikke hos dem, der direkte sætter dem til Arbejdet, men hos det Publikum, der bruger Banerne paa en saadan Maade, at Søndagsarbejdet bliver nødvendigt. Ogsaa det øvrige Jernbanepersonale ønsker Søndagen fri. Kun faa foretrækker at arbejde om Søndagen og faa Lønnen. »Man hører om saadanne Folk; men man finder dem ikke let.« Men kører der end en Del Tog om Søndagen — for Kirkegængernes Skyld, for at Folk, der ikke har fri om Hverdagen, dog i alt Fald en Dag en Gang imellem kan gøre Smaaflugter osv. —, saa indskrænkes det øvrige Arbejde ved Jernbanerne dog saavidt muligt: Fragtgoods udleveres i alt Fald aldrig om Søndagen. Og saa maa ogsaa dette noteres: »Paa ingen Bane forlanger man — saavidt vi har bragt i Erfaring —, at en Mand, der virkelig har Samvittigheds-Betænkeligheder ved at arbejde om Søndagen, skal krænke dem. Vi har talt med Mænd med saadanne Betænkeligheder, og vi er blevne forsikrede om, at deres Følelser i saa Henseende agtes.« Det

antages forøvrigt knap, at Søndagstogene betaler sig: det er ikke for Profitens Skyld, at de holdes i Gang, men af Hensyn til visse Klasser af Publikum, og de, der agiterer mod Søndagstogene, handler uret i at henvende sig med deres Klager til Jernbanernes Direktioner; det er Publikum, ikke Banedirektionerne, som bærer Skylden for Søndagstogene. Forøvrigt er deres Antal næppe mere end en Fjerdedel af Tøgantallet om Hverdagen.

Med Sporvognstrafiken forholder det sig paa en lignende Maade som med Jernbanetrafiken. Der kører endel Sporvogne om Søndagen, — men langt fra saa mange som om Hverdagen. Det er først og fremmest af Hensyn til Kirkegængerne, at Søndagssporvognene er komne i Gang; dernæst af Hensyn til Arbejderne og Børn, der gerne vil benytte Søndagen til Udflugter i det grønne. Arbejdet er moderat, og Personalet antages i ingen Henseende at overanstrenges. Kun fra én af Linjerne berettes det, at Søndagsarbejdet er »daarligt for Folkenes Sundhed, daarligt for deres Moral, daarligt for Selskabets Finanser, daarligt og helt daarligt i enhver tænkelig Retning for alle Parter!« Og om denne Linje tilskrives der Bureauet følgende karakteristiske Brev: »Direktionen handlede uklogt, da den besluttede sig til at køre om Søndagen. Nu er det sket, og Direktørerne mener, at den maa blive ved. Vi siger til vore Folk: »gaa og handl ret; bryd det fjerde Bud, og hold det ottende!«*) De begynder godt, men glemmer snart alle Bud. En Mand, der arbejder syv

*) Det engelsk-amerikanske fjerde Bud er Budet om Sabbaths-hvilen; det ottende: »Du skal ikke stjele!«

Dage om Ugen, bliver sløv og dum. Kirken fortjener megen Dadel for dette Søndagsarbejde. Tre af de fem Direktører er »church members.« Det er gode Mennesker. Kirkeligtsindede Folk vilde have, at vi skulde køre, — og vi adlød.»

Ogsaa de andre Transportforetagender har noget Arbejde om Søndagen, men mindre end om Hverdagen; selv Droskekuskene har i det Hele mindre at bestille om Søndagen. Endvidere arbejdes der noget paa Post-, Telegraf- og Telefon-Kontorer; i Brød- og Mælkeudsalgene, af Barberer, Støvlepudsere, Lygtetændere; af Politipersonalet, Hospitalspersonalet, Læger; ikke at tale om Præsterne; af Hotel- og Restavurationspersonalet, af nogle Avismennesker; paa Fabriker arbejdes der egentlig kun, hvor Søndagsarbejdet er ligefrem nødvendigt. Det industrielle Arbejde om Søndagen er kun af meget ringe Omfang i Massachusetts.

Langt tarveligere udstyret med Pengemidler end det ovenomtalte Bureau er Bureauet i Pennsylvania, — »Bureau for Industristatistik«, som det kalder sig, Unionens næstældste Bureau (fra 1872), for Tiden med Joel B. Mac Camant som Chef. Det har dog sit Sæde i Unionens næststørste Stat, regnet efter Folketal, med en Folkemængde, der er betydeligt mere end to Gange større end Massachusetts's: i 1880 $1\frac{3}{4}$ Mill. Indb. i Massachusetts, $4\frac{1}{4}$ i Pennsylvania. Og derhos er Pennsylvania, foruden at være Verdens største Petroleum-Producent og en af de største Kul-Producenter, lige saa fuldt som Massachusetts en Industristat af første Rang.

Bureauet i Pennsylvania har ifølge Lov den Opgave: upartisk at granske Kapitalens og Arbejdets Forhold med Hensyn til det arbejdende Folks sociale Velfærd; at samle og offentliggøre den herhenhørende Statistik; endelig hvert Aar at offentliggøre Statens Produktionsstatistik. Siden der i 1876 blev oprettet et Agerdyrkningsdepartement, har Bureauet ikke beskæftiget sig med Agerbrugs-Statistik, men holdt sig til den øvrige Produktionsstatistik. I dets 13de Aarsberetning (for 1885, offentliggjort i 1886) helliger det Kulproduktionen 5—600 Sider, medens Textilindustrien, Glas-, Jern-, Træ-, Papir-, Ler-, Øl-Industrien m. fl. Industriegrene maa nøje sig med en forholdsvis kort Behandling. Sit Materiale faar Bureauet ved at udsende til de Industriadrivende Skemaer med Spørgsmaal om Arbejdernes Tal, Arbejdsdagens Tal, Aarets Produktion, Arbejdslønnen osv. Til Arbejderne stilles der Spørgsmaal paa de til dem udsendte Skemaer om: hvormange Børn, disses Alder og Skolegang, Arbejdernes Løn, hvormange Dage der i Aarets Løb tabes ved Sygdom og paa anden Maade, Striker, Livsfornødenhedernes Pris osv. Om nu Svarene paa disse Spørgsmaal virkeligt er fuldt paa-lidelige, og om de indkommer i tilstrækkelig Mængde, derom er der ofte blevet fremsat Tvivl. Bureauet erklærer sig imidlertid for tilfreds med Besvarelsene; det siger, at det saavidt muligt har kontrolleret dem og fundet dem bekræftede. Udsendelsen af Agenter, som i Massachusetts, turde vel nok være en adskilligt bedre Methode; men Bureauet i Pennsylvania formener dog, at det ved Udsendelsen [af »compulsory blanks«, Skemaer med Spørgsmaal, som de Paagældende ved Lov er forpligtede til at besvare, faar lige saa fuldstændige og

korrekte Oplysninger som det vilde kunne faa ved personlige Besøg.

Ogsaa Beretningerne fra Bureauet i Pennsylvania har vakt Opmærksomhed, og det gælder om dem som om Beretningerne fra Massachusetts og de fleste andre Stater, at af de ældre Aargange er det næsten umuligt at opdrive Exemplarer. Beretningerne fra de amerikanske Bureauer for Arbejdsstatistik faar ikke Lov til at staa og samle Støv paa Bureauernes Loft.

Den efter Folkemængden tredjestørste Stat, og i industriel Henseende ligeledes omtrent den tredjevigtigste, Ohio, fik i 1877 sit Bureau for Arbejdsstatistik. Dets Forstander kaldes »Commissioner«; han udnævnes, for to Aar ad Gangen, af Guvernøren, efter Indstilling fra Senatet, og »skal samle, ordne og systematisere al Statistik vedrørende Arbejdets forskellige Grene.« Hans Medhjælp er yderst tarveligt tilmaalt, og Gang efter Gang klager han i Beretningerne over, hvor yderst knapt Bureauet i Ohio er aflagt: i 1885 var der kun bevilget dette Bureau 1500 Dollars, og det var endda mere end i de foregaaende Aar. Manglen paa Penge har gjort det umuligt at benytte Agenter, saaledes som i Massachusetts og flere Stater; Bureauet har maattet hjælpe sig med den mere ufuldkomne Methode: at udsende med Posten Forespørgsels-Skemaer, som de Paa-gældende anmodes om at udfylde; — undlader de imidlertid dette, er der intet derved at gøre; thi i Ohio er det ikke, som i Pennsylvania, Lov, at den der undlader at svare, ifalder Straf. Og medens Bureauet i Pennsylvania, som vi saa, erklærede sig fuldt vel tilfreds med

de Svar, det faar, erklærer Bureauet i Ohio, at 60 pCt. (eller undertiden endnu flere) af de Adspurgte slet ikke svarer, og at den Minoritet, der overhovedet svarer, ofte gør det uvilligt, ufuldstændigt og unøjagtigt. I Beretningen for 1885 klager »the Commissioner«, L. Mc Hugh, i meget stærke Ord derover. Rigtignok har Loven givet ham Ret til at afhøre Vidner; men det synes ikke, at denne Ret er synderligt fyldestgørende, og i ethvert Fald er de Indstævnede ikke forpligtede til at gøre længere Rejser.

Hvor utilstrækkeligt dette Bureau end er udstyret, er der dog udgaaet Beretninger fra det, der ingenlunde er at foragte. Beretningen for 1885 (udgivet i 1886), Bureauets niende, er et Bind paa 359 tætrykte Sider. Den indeholder en Fremstilling af amerikanske Trades-Unions, Tabeller vedrørende Arbejdernes Løn og Udgifter i Ohio, Massachusetts, Illinois, England og Australien, Oplysninger om Driftsherregævinst og Arbejdsløn i Jernindustrien, en Skildring af, hvorledes Truck-Systemet, trods Loven, endnu flourer i Ohio, et Afsnit om industriel Voldgift og et om Kooperation. Tabellerne optager stor Plads i denne Beretning, — men udenfor dem lader the Commissioner sine subjektive, arbejdervenlige Anskuelser træde livligt frem.

I 1878 stiftedes i New Jersey et »Bureau of Statistics of Labor and Industries«. Bureauet, hvis Chef er James Bishop, indsamler næsten udelukkende sit Materiale ved Agenter, der henvender sig til Arbejdsgivere og Arbejdere og hjælper dem med at udfylde Forespørgsels-Skemaernes Rubriker. I Bureauets Beret-

ninger for de senere Aar har megen Plads været indrømmet til Tabeller over Arbejdernes Løn, Arbejdstid, Udgifter osv. I Beretningen for 1885 var et Afsnit helliget Jernindustrien i New Jersey, et andet Sukkerindustrien osv. Til denne Beretning var der føjet et Appendix, hvor alle New Jerseys Love vedrørende Arbejdernes Forhold, Fabrik- og Lærlingelove etc., var aftrykte.

Bureauet i Missouri (oprettet i 1879) har en væsenlig anden Karakter end de ovenfor nævnte. Det er nemlig ikke blot et »Bureau for Arbejdsstatistik«, men ogsaa et »Bureau for Tilsyn med Fabriker, Miner og Værksteder«. Dets Forstander, der, for to Aar ad Gangen, udnævnes af Guvernøren efter Senatets Raad og med dets Samtykke, kaldes »Commissioner of labor statistics and inspection.« I sin første Egenskab har han samme Opgave som Cheferne for Bureauerne i Massachusetts, Ohio osv.; i sin anden Egenskab fungerer han som, hvad man plejer at kalde Fabrikinspektør. (Jfr. L. 23. Marts 1883). Man faar imidlertid af hans Beretninger ikke Indtryk af, at han udretter meget, være sig i den ene eller i den anden Egenskab. »The Commissioner«, siden 1885 Oscar Kochtitzky, klager over, at de Industri-drivende ofte undslaar sig for at give de forlangte Oplysninger, uagtet Loven erklærer den, der vægrer sig ved at give Oplysninger, for skyldig i »misdemeanor« og vil have ham idømt Bøder paa fra 25 til 30 Dollars; men Loven siges praktisk at være virkningsløs. Ej heller lykkes det »the Commissioner« at besøge alle Statens Miner og industrielle Etablissementer i Aarets

Løb. Hos Arbejderne erklærer han at finde langt større Imødekommen end hos Arbejdsgiverne. Den Aarsberetning, der ligger for os, den syvende, for Aaret 1885 (udgivet i 1886), er tilvisse meget tarvelig. Af Statistik leverer den kun meget lidt, og ogsaa som Fabrikinspektions-Beretning er den kun af ringe Værdi. Den indeholder nogen Oplysning om de i Aarets Løb forefaldne Striker, om Kvinders og Børns Arbejder, om Kul- og Bly-Minerne, om Jernbanerne osv.; den aftrykker de i Missouri gældende Arbejderlove, og har endelig hist og her optrykt noget af det, som ogsaa findes i Beretningerne fra de andre Bureauer.

Paa en væsenlig anden Maade end de foromtalte Bureauer er Bureauet i Illinois (oprettet 1879) organiseret. I Illinois bestaar en »Board of Commissioners of Labor«, sammensat af fem Medlemmer, valgte for 6 Aar ad Gangen, fem Medlemmer, af hvilke de tre skal være Arbejdere, de to Arbejdsgivere. Denne Kommission vælger udenfor sin egen Midte en Sekretær, for to Aar ad Gangen, og denne Sekretær danner i Forening med de fem Kommissærer »the Bureau of Labor Statistics«. Sekretæren har ingen Stemme i Kommissionens Møder; men det er ham, der udfører de statistiske Arbejder, og sin hele Tid skal han ofre Bureauet. Sit Materiale faar han tilveje, tidligere hovedsagelig gennem Udsendelsen af Forespørgsels-Skemaer, nu til dels ogsaa ved Agenter; — men om Folk vil svare paa de stillede Spørgsmaal, og om de vil tage Hensyn til de til dem rettede personlige Henvendelser, er i Illinois en rent frivillig Sag; — Bureauet i denne Stat raader

over intet Trangsmiddel. Bureauets Opgave er i Loven betegnet med samme Ord som dem vi kender fra Massachusetts; men siden 1883 har det foruden sine statistiske Opgaver faat en særlig Indflydelse paa Valget af Mine-Inspektører i Illinois, saavel som paa disses Afskedigelse. Det forholder sig altsaa her ligesom i Missouri, at Funktioner, der i og for sig ikke hører sammen med Statistiken, er blevne det statistiske Bureau overdragne. Hvad Beretningerne angaar, staar Bureauet i Illinois forsaavidt tilbage, som dets Beretninger kun afgives hvertandet Aar. For at bøde paa denne Mangel offentliggør Bureauet imidlertid dels »Supplemental Reports«, dels »Advanced Chapters« af den kommende To-Aars-Beretning. Som »Supplemental Report« udgives saaledes Aarsberetningerne fra Kulmine-Inspektørerne, forsynede med en almindelig indledende Oversigt over Kulproduktionen i Illinois. Som »Advanced Chapters from the Fourth Biennial Report« udgaves i 1886 Fængselsarbejdets Statistik.

I sin tredje To-Aars-Beretning ofrede Bureauet over 400 Sider paa en statistisk (for Størstedelen tabel-larisk) Fremstilling af Arbejdslønnen, Arbejdsdagens Længde, Driftsherregevinsten, Arbejdernes Udgift osv. Tabellerne fra denne betydelige Stat, de Forenede Staters fjerdestørste (i 1880 endel over 3 Mill. Indb.), i industriel Henseende lige saa vigtig som i Henseende til Agerbrug, Bjergværksdrift og Handel — er af meget stor Interesse og geraader Bureauets Sekretær, John L. Lord, til stor Ære.

Ifølge den amerikanske Census af 1880 fandtes der i Illinois 14,549 industrielle Foretagender (exclusive Bryggerier, Brænderier, Petroleumsværker, Trykkerier

og Saltværker), i hvilke der arbejdede 145,000 Arbejdere, udbetaltes i Arbejdsløn Doll. 57 Mill., benyttedes Raastoffer til Værdi af Doll. 290 Mill., og produceredes Produkter til en Værdi af Doll. 415 Mill. Blandt disse 14,549 Forretninger var der 1666, der i aarlig Arbejdsløn udbetalte 5000 Dollars eller mere, og disse 1666 Forretninger, der kun udgør 11 pCt. af det hele Tal af Forretninger, havde dog 66 pCt. af den ovennævnte Kapital, 66 pCt. af den samlede Arbejderstyrke, udbetalte 71 pCt. af den samlede Sum af Arbejdsløn, forbrugte 75 pCt. af Raastofferne og leverede 73 pCt. af den samlede Produktionsværdi. Naar nu Bureauet i sine Undersøgelser udelukkende holder sig til disse 1666 Forretninger, saa er det dog mellem to Tredjedele og tre Fjerdedele af Statens industrielle Interesser det undersøger. Bureauet formener da, at Betragtningen af disse 1666 Forretninger, der vel numerisk set kun er en lille Brøk af samtlige Industriforretninger, men som i Realiteten vejer overordenligt stærkt, vil kunne give meget vigtige Antydninger, omend kun Antydninger.

For hver enkelt af disse 1666 Forretninger, grupperede i 34 Industrigrupper, anføres i de første Tabeller: Gennemsnitlig Arbejderstyrke (i nogle Forretninger kun et Par Arbejdere, i andre henved et Par tusinde), gennemsnitlig Løn pr. Dag for »skilled mechanics« og for almindelige Arbejdere, Arbejdsdagens Længde i Maanederne Maj—November og November—Maj, hvormange Maaneder der arbejdes og hvormange ikke. I de fleste Forretninger arbejdedes der hele Aaret rundt; i enkelte Fag kunde der dog være Standsning, i endog et halvt Aar. Arbejdsdagen kunde naturligvis variere noget, mellem 8 og 12 Timer, 10 Timer var dog det sædvan-

lige; i 87 pCt. af de 1666 Forretninger var Arbejdstiden 9 à 10 Timer; i nogle faa 8 og i nogle andre, ligeledes meget faa, 11 eller 12; Forretninger med en Arbejdsdag paa 12 Timer var aabenbart saadanne, hvor der arbejdedes gennem Døgnet 24 Timer uafbrudt, og hvor Arbejdet da var ligelig delt mellem to Hold af Arbejdere. Arbejdslønnen, endog den gennemsnitlige, varierede stærkt: i 67 forskellige Størrelser (mindst 50 Cents, højst 6 Dollars) udbetaltes Lønnen til »skilled mechanics«, i 48 forskellige Størrelser (mindst 30 Cents, højst 3 Dollars) til almindelige Arbejdere. Samles de forskellige Lønningssatser i nogle Hovedgrupper, faas følgende:

Gennemsnitlige Dagløn.	Forretninger.	
	Skilled Mechanics	Ordinary Laborers
Under 1 Dollars	4	60
1 Dollars og derover, men under 2 Dollars	218	1347
2 Dollars	409	95
Over 2 Dollars, men under 3 Dollars	726	9
3 Dollars	186	2
Over 3 Dollars	86	»
Uangiven	37	153
	1666	1666

I hver enkelt af de 34 Industrigrupper arbejdes der gennemsnitlig 285 Dage om Aaret (Maximum 307 Dage, Minimum 182), og den gennemsnitlige Dagløn er $1\frac{1}{2}$ Doll., saa at den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for en Arbejder altsaa bliver 430 Doll. (i 8 Industrigrupper over 500 Doll., indtil 632 Doll. som Maximum; i 12 er den under 400, indtil 317 Doll. som Minimum). Det maa imidlertid bemærkes, at der under

Arbejdere ikke blot er indbefattet mandlige, voxne Arbejdere, men ogsaa Kvinder og Børn: af Arbejdstyrken er 82 pCt. Mænd, 12 pCt. Kvinder og 6 pCt. Børn.

Der følger nu en lang Række af Tabeller, af hvilke man for hver enkelt af de 1666 Forretninger faar Oplysning om deres Arbejdstyrke, Kapital. Raastoffer, Arbejdsløn, Brutto- og Nettogevinst etc. I alle Forretninger tilsammen arbejdede der ca. 96,000 Arbejdere, hvilke der ialt udbetaltes 41 Mill. Doll. i Arbejdsløn. Der indestod i disse Forretninger tilsammen en Kapital paa 93 Mill. Doll.; de anvendte ialt til Raastoffer 220 Mill. Doll., producerede Produkter til en samlet Værdi af 304 Mill. Doll., havde en »Bruttoindtægt« af 43 Mill. Doll., medens Driftsherrens »Nettogevinst« var 7 Mill. Doll. Til Forrentning og forskellige Udgifter antoges 36 Mill. Doll. at medgaa. Af Produktionsværdien udgjorde Udgifter til Raastof 72 pCt., Udgiften til Arbejdsløn knap 14 pCt., Udgiften til Forrentning, Husleje, Assurance, Transport, kort sagt til alt andet end Raastof og Arbejdsløn 12 pCt.; som Nettogevinst blev der saaledes lidt over 2 pCt. af Produktionsværdien tilovers. Den gennemsnitlige aarlige Produktion udgjorde pr. Arbejder 3168 Doll., Driftsherrens Nettogevinst 76 Doll., medens hver Arbejder gennemsnitlig havde en Aarsfortjeneste paa 430 Dollars. — Det er imidlertid klart, at de enkelte Forretninger ikke blot er højst ulige af Omfang, men at de ogsaa fordeler Produktionsværdien paa en yderst forskellig Maade. Der er Forretninger, hvor 98 pCt. eller endnu mere af Produktionsværdien gik til Raastoffer, saa at der til Arbejdsløn kun blev en Brøkdel af en Procent

at udbetale, — medens der omvendt findes andre Forretninger, hvor Arbejdslønnen tog betydeligt over Halvdelen, Raastofferne kun nogle faa Procent af Produktionsværdien. Gælder det end for de 1666 Forretninger under Et, at Driftsherrens Gevinst pr. Arbejder udgjorde 76 Doll., saa er der dog enkelte Forretninger, hvor hver enkelt Arbejder har skaffet Driftsherren en Nettogevinst paa flere Tusinde Dollars, medens Arbejderen selv maa nøjes med nogle Hundrede. Og falder der af Produktionsværdien gennemsnitligt i alle Forretningerne noget over 3000 Dollars paa den enkelte Arbejder, saa er der de Forretninger, hvor denne Kvotient gaar betydeligt op over 30,000 Dollars. Selvfølgelig maa der saa til Gengæld være Forretninger, der staar et langt Stykke borte fra det Gennemsnitlige — i den modsatte Retning. Driftsherrens Nettogevinst er, som alt det øvrige, en overordenlig variabel Størrelse, baade absolut og relativt taget. Der er de Forretninger, hvor den løber op i Hundredetusinder af Dollars; der er andre, hvor den er en negativ Størrelse: ikke mindre end 32 pCt. (— en Tredjedel! —) af samtlige de 1666 Forretninger angaves at have Tab. Imidlertid er der derved at bemærke: er end de fleste af de ovenfor anførte Poster sikre nok, saa er der dog én, hvor man har maattet nøje sig med et usikkert almindeligt Skøn; — det er Posten »Forrentning og forskellige Udgifter«. Man har antaget, at Forrentningen kunde sættes til 6 pCt. af Kapitalen; og at 10 pCt. af Produktionsværdien medgaar til Husleje, Assurance- og Transportudgifter, overhovedet til alle andre Udgifter end Udgifter til Raastof og Arbejdsløn. Selv om nu dette usikre Skøn gennemsnitligt taget maatte stemme med Virkelig-

heden, saa er det dog naturligvis meget vel muligt, at flere af de 530 Forretninger, der sagdes at have Tab, slipper billigere fra denne Post »Renter og forskellige Udgifter«, — og derfor i Virkeligheden har Gevinst. Det Omvendte er imidlertid naturligvis ogsaa tænkeligt. I ethvert Fald er saa meget klart, at man, naar man vil komme til en ret Forstaaelse, ingenlunde tør blive staaende ved de grove Gennemsnitstal, men maa se Forholdene efter i Detaillerne.

De Tabeller, hvis Indhold vi i det Foregaaende har søgt at antyde, tør nu ikke siges i alle Retninger at levere den fornødne Detail; men de kan dog ikke frakendes stor Interesse. Naar saadanne Undersøgelser som de, hvorpaa Bureauet i Illinois og før det Bureauet i Massachusetts (— Beretningen fra Illinois forsøger en lille Sammenligning mellem sine og de massachusettske Resultater —) har indladt sig, gentages periodisk og paa forskellige Steder, er der ingen Tvivl om, at de vil kunne give, vel ikke udtømmende Besked om, men dog gode Bidrag til Belysning af Spørgsmaalet om, i hvilken Grad Arbejderne kommer tilkort ved Fordelingen af Produktets Værdi.

Medens Materialet til de ovenfor omtalte Tabeller var blevet indsamlet af Regeringens Agenter, udsendte Bureauet sine egne særlige Agenter, der hos de enkelte Arbejdere skulde søge Oplysning om deres Kaar. Selvfølgelig var det dem umuligt at faa alle Arbejdere i Tale; de maatte holde sig til et mindre Tal, der kunde antages at repræsentere Arbejderne i Almindelighed. Til Tusinder af Arbejdere henvendte de sig, og brugbare Oplysninger fik de hos 2129 Arbejderfamiljer, omfattende 9834 Personer, spredte over 51 Byer i Illinois,

arbejdende i 163 forskellige Fag, og repræsenterende 16 forskellige Nationaliteter. Af dette Materiale øser man da Kundskab om, hvormeget de paagældende Arbejdere tjente og hvilke Udgifter de havde, — ikke blot Totaludgiften, men ogsaa de enkelte Udgiftsposter; man erfarer, hvormange Arbejdere der tjente saameget, at de kunde lægge op, og hvormange der havde Underskud, eller dog ikke var i Stand til at spare noget som helst; man erfarer, om Familjefaderen alene arbejdede, eller om Kone og Børn ogsaa maatte yde deres Bidrag, hvormange Hustruer og hvormange Børn der arbejdede, og hvormeget de tjente. Hvorledes Forholdene stillede sig for de forskellige Nationaliteter, i de forskellige Fag, i de forskellige Byer, oplyses. Sluttelig meddeles 167 Arbejderfamiljers Husholdningsregnskaber. Familjefaderens Indtægt i disse 2129 Familjer varierede mellem 210 og 1608 Doll., gennemsnitligt 525 Doll., hvilken Sum med Tillæg af Hustruens og Børnenes Arbejdsfortjeneste stiger til 588 Doll. Deres gennemsnitlige Udgift løb op til 508 Doll., hvoraf 42 pCt. til Føde, 23 pCt. til Husleje og Brændsel, 21 pCt. til Beklædning, 14 pCt. til diverse Poster. 24 pCt. af Arbejderne var ude af Stand til at faa Indtægten til at dække Udgiften; hos 9 pCt. balancerede Indtægt og Udgift lige; 67 pCt. havde Overskud.

Giver end det illinoiske Arbejde ikke al den Oplysning, man kunde ønske, saa indeholder det dog sjældent fyldige Bidrag til Belysning af Arbejdernes Kaar, og er overhovedet et meget smukt Vidnesbyrd om, hvad et amerikansk Bureau for Arbejdsstatistik formaar at udrette.

I Indiana stiftedes i 1879 et Bureau. Dets Chef, Wm. A. Peelle, erklærede paa det »nationale Konvents« 4de Aarsmøde, i 1886, at »den Lov, der skabte Bureauet i denne Stat, var af en saa omfattende Karakter, at liden, om overhovedet nogen, Tid levnedes ham til Undersøgelser af Arbejderspørgsmaalet. Han haabede, at en Forandring i denne Henseende vilde blive ført igennem i den lovgivende Forsamlings næste Samling.« Hidtil synes da dette Bureau, der oprindeligt kaldtes »Bureau of Statistics and Geology«, ikke at have fungeret som særligt Bureau for Arbejdsstatistik. Alligevel er det repræsenteret paa det »nationale Konvent«, som Cheferne for de amerikanske Bureauer for Arbejdsstatistik har dannet.

Alle de øvrige Bureauer er meget unge af Alder: de skriver sig fra 1883 og følgende Aar. Alligevel har enkelte af dem fundet Tid til at præstere flere meget smukke Arbejder.

Der er først Bureauet for Arbejdsstatistik i New York, oprettet 1883. Det forestaas af en »Commissioner of Statistics of Labor (f. T. Charles Peck), der efter Senatets Raad og med dets Samtykke udnævnes for tre Aar ad Gangen af Guvernøren (aarlig Gage 2500 Dollars). Bureauets Formaal betegnes af Loven med omtrent de samme Ord, som findes i den massachusettske Lov. Men den Lov, hvorved Bureauet grundlagdes i 1883, modtog, paa Kommissærens ivrige Tilskyndelse, i 1886 en betydningsfuld Ændring: ikke blot har Kommissæren Ret til at forlange, mundtlige eller skriftlige Oplysninger og til at afhøre edfæstede

Vidner; men Tillægsloven af 1886 bestemmer, at naar en Industridrivende (eller dennes Repræsentant) nægter Kommissæren Adgang til hans Etablissement, eller naar han nægter at give Kommissæren Oplysninger, der har Betydning for Opfyldelsen af dennes lovbestemte Pligter, eller naar han undlader at besvare Spørgsmaal paa Forespørgselscirkulærer, eller naar han med Vidende besvarer saadanne Spørgsmaal urigtigt, — saa gør han sig skyldig i »misdemeanor« og straffes med Bøder paa mellem 50 og 200 Dollars.

I sine Beretninger udvælger Bureauet sig særlige Spørgsmaal, som det søger at belyse. I sin tredje Aarsberetning, for 1885, har det saaledes helliget Arbejderskerne c. 200 Sider, Strikerne 140 Sider, medens en noget mindre Plads indrømmes Emnerne: Boycotting, Voldgift, de Fremmedes Arbejde i New-York, Indskrænkning af Arbejdstiden og Arbejderforeningerne. Ialt tæller Beretningen c. 650 Sider.

I Afhandlingen om de arbejdende Kvinders Kaar, økonomiske, hygiejniske, moralske, sociale Kaar, fremhæver Bureauet, at Byen New York paa Grund af sin uhyre Befolkning, mægtige Industri, store Rigdom og store Fattigdom, og hele kosmopolitiske Karakter frembyder en sjældent rig Mark for Undersøgelser angaaende nævnte Emne. I en Række Tabeller fremdrages en stor Mængde af forskellige Momenter vedrørende de New York'ske Arbejderskers Kaar. Indholdet i disse Tabeller har Bureauet skaffet tilveje gennem udsendte Forespørgselsblanketter. Desforuden har Bureauets Chef personlig aflagt Besøg i Arbejderskers Hjem og paa deres Arbejdssteder, og fortæller om, hvad han dér har set, ja søger at anskueliggøre sin Beretning ved

Hjælp af Illustrationer. (Der er ogsaa andre af de amerikanske Bureauer for Arbejdsstatistik, der af og til forsyner deres Beretninger med Illustrationer). Endelig har han afhørt endel Vidner og refererer deres Vidnesbyrd. Resultatet af det Hele er, at Arbejderskernes Stilling er elendig, langt slettere end Arbejdernes, — hvilket for en Del sikkert er begrundet deri, at Arbejderskernes Organisation endnu er saa ufuldstændig, ganske anderledes ufuldkommen end de mandlige Arbejderes. — Afhandlingen om Striker indeholder kun meget lidt Statistik; den er næsten helt optagen af de afhørte Vidners Svar paa de dem forelagte Spørgsmaal. Det samme gælder om de øvrige Afhandlinger: de kan indeholde mange interessante Betragtninger og gode faktiske Oplysninger; men af Talmateriale indeholder de intet eller næsten intet; det er gode Afhandlinger om forskellige Arbejderspørgsmaal, i mange Henseender lærerige, men statistiske er de ikke. I Afhandlingen om Voldgift findes samlet en hel Del Materiale til Oplysning om, hvilke Forholdsregler man i forskellige Stater har truffet for at fremme den voldgiftmæssige Løsning af Arbejderstridigheder. Af Afhandlingen om »fremmed Arbejde« faar man Oplysning om, med hvilke lidet venlige Følelser Indførselen af »billigt fremmed Arbejde« (d: Arbejdere, der vil arbejde for lavere Løn end Amerikanerne) modtages i New York. I Afhandlingen om Arbejdstiden insisteres paa Ønskeligheden af at faa den gængse amerikanske Ti-Timers-Arbejdsdag afløst af en Otte-Timers-Arbejdsdag.

Den af det i Kalifornien i 1883 stiftede »Bureau of Labor Statistics« (med John S. Enos som »Commissioner«) udgivne To-Aars-Beretning for 1883—84, Bureauets første, er væsentligt indledende, indeholder endel almindelig økonomisk kalifornisk Statistik, Oplysninger om Arbejderspørgsmaalet og den industrielle Udvikling i Kalifornien, en økonomisk-topografisk Skildring af Landet etc.; — er overhovedet en ganske nyttig Haandbog for hvem der ønsker Besked om økonomiske Forhold i Kalifornien.

»The Bureau of Labor and Industrial Statistics« i Michigan er organiseret ved en Lov af 1883. Bureauets Chef eller, som han kaldes, »Arbejdskommissær« (the Commissioner of Labor), udnævnes efter Senatets Raad og Samtykke ved Guvernøren for to Aar ad Gangen. Den nuværende Kommissær, Mr. Pond, udnævntes i 1885. Loven opramser alle de Arbejderforhold, Bureauet skal se at faa statistisk belyste. Loven bestemmer ogsaa, at Bureauet eller dets enkelte Embedsmænd har Ret til at afhøre edfæstede Vidner. Hvem der med Vilje og Hensigt vidner falsk for Bureauet eller nogen af dets Embedsmænd, gør sig skyldig i »felony« og straffes med Fængselsstraf paa indtil fem Aar. Da Bureauet er ganske godt udstyret med Penge midler, har det Raad til at indsamle sit Materiale ved personlige Undersøgere (»cavassers«), men skaffer sig det dog tildels ogsaa paa anden Maade. I 1885 lod Bureauet saaledes følgende Henvendelse til Arbejderne indrykke i alle Bladene i Michigan: »Michigans Bureau for Arbejds- og Industristatistik er i Færd med at fore-

tage en omfattende Undersøgelse angaaende Arbejdernes Kaar, Fornødenheder og Udsigter. Alle Arbejdere, Mænd og Kvinder, over 18 Aar, der er villige til at besvare de af Bureauet opstillede Spørgsmaal, opfordres til at sende deres Adresser, skrevne paa Brevkort, til Arbejdskommissæren i Lansing [Hovedstaden i Michigan]. — Blanketter med de af Bureauet opstillede Spørgsmaal vil da blive sendte efter hver Adresse, tillegemed frigjorte Konvoluter til Afbenyttelse ved Tilbagesendelse af de udfyldte Blanketter. Ved at skænke disse Spørgsmaal hurtig og samvittighedsfuld Opmærksomhed, ved at besvare dem fuldstændigt og aabent, vil der ydes Arbejderne i Michigan saavel som Staten værdifuld Tjeneste. — Intet for Bureauet opgivet Navn vil blive offentliggjort.« Henvendelsen blev forsaavidt besvaret, som over 1000 Arbejdere indsendte deres Adresser; men da det kom til Stykket, udfyldte dog kun Halvdelen af dem, 5 à 600, Blanketterne. Til Gengæld var de allerfleste Fag og de forskellige Dele af Staten repræsenterede mellem disse 5—600 Arbejdere. Svarene kom, karakteristisk nok, udelukkende, eller næsten udelukkende, fra Mænd; Svarene fra Kvinder var saa faa, at Bureauet ikke kunde gøre nogen Brug af dem. For Svarene har Bureauet gjort Rede i sin Beretning af 1ste Februar 1886. Redegørelsen er interessant, ihvorvel man jo ikke blot er berettiget til at indvende, at Bureauets Materiale var meget lille, og at det i det mindste er tvivlsomt, om de 5—600 Arbejdere, hvis Svar udgør Materialet, i alle Retninger er Gennemsnits-Arbejdere.

I Beretningen af nævnte Dato fandtes ogsaa en Redegørelse for de Striker, der i 1885 havde fundet

Sted i Michigan, samt meget udførlige Tabeller til Oplysning om Arbejdsløn og Arbejderforhold. Først behandlede Landarbejderne, dernæst Jernbanearbejderne, endelig Industriarbejderne. Der fandtes i 1885 24 Jernbaner i Michigan, der beskæftigede et Personale paa henved 19,000 Personer. Den største af Banerne beskæftigede 5000 Funktionærer, fordelte mellem 56 forskellige Bestillinger, og udbetalt 331 forskellige Lønningssatser; men ogsaa for de mindre Baners Vedkommende kunde der være at skelne mellem Hundreder af forskellige Lønningssatser og mellem Snese af forskellige Bestillinger. Tabellerne er nu saaledes indrettede, at de for hver enkelt Bestilling — ligefra Direktører, Civilingeniører og andre Folk med Gager paa 200, 300 eller endnu flere Dollars om Maaneder og ned til de ringeste Arbejdere med kun en Brøk af en Dollars i Dagløn — angiver hver enkelt Lønningssats, der udbetales.

For at faa Oplysning om de industrielle og kommercielle Arbejdere udsendtes i 1885 Blanketter til Udfyldning af visse kommunale Embedsmænd (»supervisors«) i 1351 Kommuner og Distrikter. Af de paagældende Embedsmænd svarede kun 893; 458 forblev tavse; adskillige spurgte Bureauet: »hvem betaler os for det Arbejde«, eller erklærede rent ud: »vi gør ikke noget Arbejde uden Betaling.« For at faa Hullerne udfyldte, henvendte Bureauet sig til endel Postmestre, der viste sig imødekommende, og udsendte desuden selv 43 Undersøgere. Saaledes lykkedes det, omend med endel Besvær, at faa Indsigt i Tilstandene i saagodtsom hele Staten; de Huller, der blev tilbage, var kun forholdsvis faa. Tabellerne omfatter tilsammen næsten 115,000

industrielle og kommercielle Arbejdere (foruden de ovenfor omtalte 19,000 Jernbanearbejdere). De giver Oplysning om de industrielle Etablissemeters Sundhedsforhold, om Arbejdsdagens Længde (næsten altid 10 Timer), om Benyttelsen af kvindelige Arbejdere (forholdsvis faa), om Benyttelsen af Individer under 16 Aar (ligeledes kun faa), om Arbejdernes Nationalitet (over Halvdelen er født udenfor Amerika), om Arbejderne er gifte eller ugifte (blandt de kvindelige Arbejdere kun meget faa gifte), om Arbejderne selv ejede Hus eller havde lejet Hus eller levede som »Boarders« eller boede hos deres Forældre, om hvormange Arbejdere der havde Penge i Banker, om Tidspunktet for Lønnens Udbetaling, om Lønnen udelukkende betaltes i Penge eller tildels i Anvisning paa Varer, om Lønnens Størrelse, — alt for hvert Fag særskilt.

Bureauets sidste Beretning, af 1ste Januar 1887, giver meget udførlige Oplysninger om Arbejdet i Fængsler.

Bureauet i Wisconsin, »Bureau of Labor and Industrial Statistics«, oprettet ved en Lov af 1883, senest organiseret ved en Lov af 1885, har navnlig det Ejendommelige ved sig, at den wisconsinske Fabrikinspektion sorterer under det: Bureauets Chef, »Kommissær«, udnævner Fabrikinspektøren for Wisconsin, modtager hans Rapporter og er overhovedet hans Overordnede. Bureauet udgiver To-Aars-Beretninger: den første gjaldt Aarene 1883 og 1884, den anden Aarene 1885 og 1886. Den første indeholdt lidt almindelig wisconsinsk Statistik som en Art Indledning. I den

anden meddeltes blandt andet de wisconsinske Arbejderlove, endel Oplysninger om Kooperationen, Striker, Boycotting, 8-Timers-Bevægelsen, Voldgifts-Domstole, Indvandringen m. m. I de forskellige Afsnit er der baade faktiske Meddelelser og Betragtninger af Værdi, — men Statistik finder man ikke meget af. Ja, hvad mere er: Kommissæren, Frank A. Flower, udtaler endog en vis Ringeagt for »de tørre Tal«; dem vil han skænke til »the Eastern Metaphysicians«, (for hvilke Herrer han enten ikke har megen Estime eller hvem han, maaske snarere, er noget jaloux paa). Han vil beflitte sig paa en mere »underholdende Form«, da hans Beretninger derved vil blive nyttigere for Arbejderne; han vil raade og anbefale, fremsætte sine subjektive Anskuelser. En ejendommelig Forestilling om Opgaven for Chefen for et statistisk Bureau!

Til Bureauets sidste Beretning, for 1885 og 1886, er der som Tillæg føjet Fabrikinspektørens Inspektionsberetning. Den ligner ikke de europæiske Fabrikinspektør-Beretninger. Noget almindeligt Overblik indlader den sig ikke paa at give. Inspektøren opramser alle de Forretninger, han har inspiceret, fortæller hvor mange Arbejdere der beskæftiges i hver enkelt af dem, hvorledes de enkelte Fabriker var forsynede med Sikkerhedsindretninger, uddeler Ros og Dadel, og, vel at mærke, nævner dem alle med fuldt Navn, — dem, der dadles saa vel som dem, der roses.

»The Bureau of Labor Statistics for the State of Iowa« er stiftet i 1884 (E. R. Hutchins, Commissioner). Det udgiver To-Aars-Beretninger, men har hidtil kun

udgivet 1, nemlig for 1884—85. Hvad Bureauet kan udvikle sig til, lader sig ikke godt skønne af denne enkelte Beretning. Den udgivne Beretning har fordelt sine ca. 400 Sider mellem en Mængde forskellige Emner: forskellige Arbejderforeningers Programmer, Kooperationen, teknisk Undervisning, Fængselsarbejde, Striker, Indvandringen, Agerbrugsforhold, Statistik vedrørende Skolelærernes økonomiske Forhold, Sporveje, Jernbaner, Bjergværksindustri, Prisstatistik, Arbejdslønstatistik etc. etc. Under dette »etc. etc.« indgaar Ting, som man slet ikke skulde vente at finde i Beretningen fra et Bureau for Arbejdsstatistik, f. Ex. hvormange Soldater Iowa stillede under Borgerkrigen, hvormange der faldt, saaredes, døde af Sygdom osv. Arbejdslønstatistiken er baseret paa et for lille Materiale: kun 1183 Arbejdere gav brugbare Oplysninger. Det tør, som Bureauet rigtigt fremhæver, nok antages, at de Arbejdere, der svarer og giver ordenlig Besked om deres Forhold, gennemgaaende hører til de mere intelligente og mere velstillede. Det faar man da ogsaa Indtrykket af, naar man f. Ex. ser, at tre Fjerdede af Arbejderne havde opsparede Penge og næsten tre Fjerdede af dem ejede deres eget Hus. Saa gunstigt staar det dog vel gennemsnitligt ikke til mellem Arbejderne i Iowa, uagtet Arbejdernes økonomiske Kaaer saavel i denne som i de andre amerikanske Stater i en ganske paafaldende Grad er bedre end selv de bedst-stillede evropæiske Arbejderes.

Fra 1884 skriver sig foruden Bureauet i Iowa ogsaa det i Maryland, der hidtil kun har udgivet én Beretning, for To-Aaret 1884—85. Fra 1885 skriver

sig Bureauerne i Connecticut og i Kansas. Bureauet i Kansas har udgivet en Beretning under 1ste Januar 1886, der kaster et interessant Lys over den industrielle Udviking i denne saa unge Stat, og en Beretning under 1ste Januar 1887, der giver Oplysning om Striker, Boycotting, Bjergværk, Jernbaner, Arbejds løn m. m. i Kansas. — Ogsaa Bureauet i Connecticut har to Beretninger at henvise til, en af 1ste December 1885 og en af 1ste December 1886, den første nærmest en Art Indledning til Bureauets kommende Arbejde, den sidste særlig dvælende ved Børns og Kvinders Arbejde, ved Maaderne for Lønnens Udbetaling, ved Arbejderlovgivningen. Beretningerne er forholdsvis smaa af Omfang, men i sin Kommissær, Arthur T. Hadley, har Bureauet aabenbart en betydelig statistisk Kraft, der ikke føler sig tilfredsstillet ved blot kompilatorisk Virksomhed, men som vil levere virkeligt selvstændige statistiske Undersøgelser, og som har et klart Blik for Betingelserne herfor.

Medens alle de ovenfor nævnte Bureauer er Stats-Bureauer, saa at hvert af dem kun omfatter den Stat, i hvilken det er oprettet, om der end lejlighedsvis for Sammenligningens Skyld kan blive medtaget nogen Statistik fra andre Lande, saa gælder det ved en Lov af 1884 i Washington oprettede Bureau for Arbejdsstatistik den hele amerikanske Union. I Marts 1886 udgav dette Bureau sin første Beretning, der blev omtalt under »Amerikansk Literatur«, i Nationaløkonomisk Tidsskrifts Extra-Hefte, 1886, S. 576 fg.

Endelig er at bemærke, at Cheferne for de forskellige Bureauer for Arbejdsstatistik hvert Aar, siden 1883, samles til fælles Raadslagninger, det saakaldte »nationale Konvent«, — som omtalt i *Nationalekonomisk Tidsskrift* 1886, S. 576 fg.

Kaster vi nu ved denne Redegørelses Slutning et Blik tilbage over de 16 Bureauer for Arbejdsstatistik, der indtil 1886 var blevne oprettede i de Forenede Stater, saa ser vi først, at Bureauernes Opgaver i de fleste af de Love, ved hvilke de i de enkelte Stater er blevne oprettede, er betegnet med de samme eller omtrent de samme Ord, som dem vi har citeret under Omtalen af Mønsterbureauet, det i Massachusetts. I nogle Stater er der dog givet Bureauerne videre Opgaver end de udelukkende arbejdsstatistiske: de fungerer som almindelige industristatistiske; enkelte Steder fungerer de tillige som Organer for Fabrikinspektionen. Et enkelt af Bureauerne har endog faat saa almindelige statistiske Opgaver, at det egentlig ikke kan betragtes som noget særligt arbejdsstatistisk Bureau.

Bureauernes Organisation er ogsaa i de fleste Stater den samme. I Spidsen for Bureauet staar en »Chef« eller »Kommissær«, der efter Senatets Raad og med dets Samtykke udnævnes af Guvernøren for 2, 3 Aar ad Gangen. Under Chefen sorterer en »deputy« eller »first clerk« og det øvrige Hjelpepersonale. I en enkelt Stat, Illinois, er Organisationen dog noget anderledes.

De pekuniære Virkemidler er i de fleste Stater, hvad Bureaucheferne ogsaa bestandigt klager over, for knapt tilmaalte. Bureauchefernes Gage varierer i de fleste Tilfælde mellem 2000 og 2500 Dollars, naar dog i Washington 3000 Doll. Washington-Bureauets Budget er paa 25,000 Doll., Massachusetts-Bureauets kun det halve heraf, og de andre Bureauers i de fleste Tilfælde betydeligt mindre.

Bureauernes Ret til at forlange Oplysninger er vel statueret i de fleste Love; faktisk er det dog, at de Industridrivende ofte ikke føler det som nogen Pligt at svare. I New York, f. Ex., er Undladelsen af at svare dog i 1886 ved Lov bleven stemplet som strafbar.

Fremgangsmaaden ved Indsamlingen af Oplysninger er i høj Grad afhængig af vedkommende Bureaus Virkemidler. Er Bureauet tarveligt udstyret, maa det ofte nøje sig med Udsendelse af Forespørgsels-Skemaer, af hvilke mange ofte forbliver enten helt ubesvarede eller dog kun besvares mangelfuldt. De mere heldigt stillede Bureauer benytter i høj Grad Agenter. Agenterne udspørger baade Arbejdere og Arbejdsgivere, og faar af disse ofte Lov til at gennemgaa deres Forretningsbøger; ogsaa aflægger de Besøg i Fabriker, i Arbejdernes Hjem osv. Endelig afhøres i enkelte Stater, navnlig New York, edfæstede Vidner, saavel af Arbejdernes som af Arbejdsgivernes Midte.

Hvad det udførte Arbejde angaar, er der selvfølgelig stor Forskel mellem de enkelte Bureauer: nogle have formaaet at indsamle et stort, værdifuldt Materiale, andre kun et tarveligt; nogle have forstaaet at underkaste det indsamlede Raamateriale en særdeles dygtig Behandling, andre staar tilbage i saa Henseende. I det

Hele er de Forenede Stater dog gennem Bureauerne for Arbejdsstatistik blevne berigede med et særdeles betydeligt Stof til Belysning af deres sociale Tilstande. I Almindelighed nyder ogsaa Bureauerne megen Anseelse, og om deres Beretninger er der oftest ligefrem Rift; de statistiske Bureauer i Evropa maatte ønske sig, at deres Værker var ligesaa efterspurgte. For Lovgivningsvirksomheden har Beretningerne ofte haft stor Betydning. Særligt i Massachusetts er det lykkedes det arbejdsstatistiske Bureau i Aarenes Løb at opsamle et socialstatistisk Stof af en overraskende Fylde; men Bureauet i Massachusetts har jo ogsaa haft den Fordel at være længst i Funktion; det har været forholdsvis godt udstyret med Pengemidler, og det har i en Aarrække haft til Leder den Mand, der i arbejdsstatistiske Spørgsmaal er den største Avtoritet i de Forenede Stater. Men ogsaa af andre af Bureauerne er der blevet præsteret betydelige Sager, og naar Spørgsmaalet bliver om Tilvejebringelsen af en fyldig Arbejdsstatistik — den første Betingelse for en fornuftig Socialpolitik —, vil europæiske Stater kunne lære meget af Amerika.
